

C Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2019:177.000751

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONȚECIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 2289/2/2019

SENTINȚA CIVILĂ NR. 751

Ședința publică din data de 06.11.2019

Curtea constituită din:

Președinte: MEIU EMILIAN CONSTANTIN

Grefier: APOSTOL PETRUȚA

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** - sector 3, București, str. Matei Basarab, nr. 55-57 în contradictoriu cu pârâta **PRISECARU CLAUDIA FLORINA (FOSTĂ CRĂCIUN)** - sector 2, București, având ca obiect "*constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008)*".

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 23.10.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 06.11.2019, când a hotărât următoarele:

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei cu care a fost investită, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată la data de 17.04.2019 reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, a solicitat în baza documentelor existente la dosar, să se constate existența calității de colaborator al Securității în ceea ce o privește pe doamna **PRISECARU Claudia Florina (fostă CRĂCIUN)**, născută la 22.06.1969, în Târgu Jiu, jud. Gorj, fiica lui Loghin și Marina, domiciliată în municipiul București, bld. sector 2.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul a arătat următoarele:

În fapt, doamna **PRISECARU Claudia Florina (fostă CRĂCIUN)** ocupă funcția de secretar general adjunct în cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

Conform prevederilor art. 3 lit. c), coroborat cu art. 5 alin. (1) teza II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 *privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității*, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, *Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității* verifică din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile ori în funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b) - h¹).

Așa cum rezultă și din cuprinsul notei de constatare nr. DI/I/184/28.01.2019, doamna **PRISECARU Claudia Florina (fostă CRĂCIUN)** a întocmit și semnat olograf cu numele real un *angajament*, datat 16.10.1987, preluând numele conspirativ „*Bogdan*” (dosar nr. R 252487, vol.1, f 7).

Pârâta, lăcătuș mecanic la secția confecții metalice din cadrul întreprinderii Județene de Producție Industrială și Prestări Servicii Târgu Jiu (IJPIPS) și studentă la secția subingineri a Facultății de Electrotehnică din aceeași localitate, a activat ca informator în perioada 1987-1989 fiind recrutată de I.J. Gorj, Serv. 2, în scopul îmbunătățirii potențialului din cadrul facultății, fiind totodată dirijată pentru acoperirea informativă la locul de muncă.

Pe parcursul colaborării cu Securitatea, aceasta a întocmit și semnat olograf cu numele conspirativ „Bogdan” mai multe note informative, prin care a furnizat informații ce denunțau activități potrivnice regimului totalitar comunist, precum:

- ascultarea posturilor interzise - nota informativă datată 16.10.1987 (dosar nr. R 252487, vol. 2, f. 22);

- intenția de a pleca / rămâne ilegal în străinătate - notele informative date 16.06.1988 (dosar nr. R 252487 vol. 2, f. 17), 12.05.1989 (dosar nr. R 252487, vol. 2, f. 7-7v) și 16.09.1988 (dosar nr. R 252487, vol. 2, f. 14);

- legături cu cetățeni străini - nota informativă datată 17.02.1989 (dosar nr. R 252487, vol. 2, f. 9);

- apartenența și activitățile unor persoane în cadrul unor culte religioase - nota informativă datată 21.11.1989 (dosar nr. R 252487 vol. 2, f. 2).

Analizând informațiile furnizate de către pârâtă apreciază că acestea vizează îngrădirea dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice), a dreptului la libertatea cuvântului (art. 28 din Constituția României din 1965, art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice) și a dreptului la libertatea conștiinței și a religiei (art. 30 din Constituția României din 1965 și art. 18 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

În concluzie, solicită instanței să constate existența calității de colaborator al Securității în ceea ce o privește pe doamna PRISECARU Claudia Florina (fostă CRĂCIUN), analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b) teza I din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor reținute în nota de constatare nr. DI/I/184/28.01.2019.

Potrivit acestui text legal pentru colaborarea prin furnizarea de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

I. Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Reținem, astfel, notele olografe furnizate de pârâtă sub numele conspirativ „Bogdan”, referitoare la:

A) Ascultarea/vizionarea posturilor radio străine:

- nota informativă, datată 16.10.1987, prin care pârâta informa Securitatea în legătură cu numitul A.A., și anume: „/.../. Din discuțiile purtate cu studenții din anii III și IV I...I am abordat unele probleme cu privire la mai mulți profesori, printre care și A.A./.../. Am auzit că îi place foarte mult radio-amatoria, comentându-se că ascultă și posturi străine, /.../.” (dosar nr. R 252487, vol. 2, f. 22).

Ascultarea emisiunilor posturilor de radio interzise înainte de 1989, în special a postului de radio „Europa Liberă”, constituia un act de sfidare a regimului. După cum se știe, înainte de anul 1989, postul de radio „Europa Liberă” a avut în permanență o poziție anticomunistă, fiind atent monitorizat de organele de Securitate, iar ascultarea emisiunilor acestui post de radio constituia un act de sfidare a regimului.

Este notorie împrejurarea că emisiunile acestui post de radio erau bruiate de autoritățile comuniste datorită faptului că Europa Liberă, încă de la înființare, a reprezentat pentru români, dacă nu singura, atunci principala sursă obiectivă de informații. Pentru aceste motive regimul comunist încerca să limiteze prin orice mijloace (bruiatul era cel mai cunoscut dintre ele) audierea emisiunilor acestui post.

De altfel, Raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste a reținut că regimul comunist a contracarat „pe toate căile posturile de radio libere din Occident și în primul rând secția română a postului de radio «Europa Liberă»”.

Același raport consemnează nenumărate cazuri ale unor cetățeni români care *au avut de suferit pentru „vina” de a fi ascultat acest post. Istoricii care au semnat Raportul citat au consemnat că „nu întâmplător regimul a purtat un război neîntrerupt /.../ mai cu seamă împotriva «Europei Libere». Trei directori ai acestui post au murit în condiții suspecte, probabil iradiați /.../. Spre disperarea politrucilor din țară Radio Europa Liberă a fost într-adevăr ceea ce s-a dorit: ziarul vorbit al românilor de pretutindeni.”*

“Europa Liberă” a criticat constant abuzurile exercitate de dictatura comunistă, militând pentru reinstaurarea în România și în celelalte state est-europene a unor regimuri democratice și a statului de drept. De asemenea, în materia deconspirării Securității, o parte semnificativă a denunțurilor referitoare la atitudini potrivnice regimului comunist se referea fie la ascultarea *Europei Libere*, fie la „colportarea” știrilor difuzate de post.

B) Intenția unor persoane de a pleca /rămâne ilegal în străinătate:

- nota informativă, datată 16.06.1988, prin care pârâta informa Securitatea în legătură cu numitul B.I., și anume: „*într-o discuție purtată cu numitul B.I., lăcătuș mecanic în cadrul IJPIPS, Tg. Jiu /.../. M-a întrebat dacă aş rămâne în Ungaria, la care tot el a răspuns că nu este bine acolo, deoarece ungurii dau transfugii înapoi. Spunea că mai bine este într-o țară unde ai condiții și unde te-ar putea ajuta cineva. Cunosc faptul că are un prieten în Italia care l-ar putea ajuta.*”, (dosar nr. R 252487 vol. 2, f. 17);

- nota informativă, datată 12.05.1989, prin care pârâta informa Securitatea în legătură cu numitul C., și anume: „*I...I Unul dintre aceștia, căruia nu îi cunosc decât numele mic, C., și lucrează la IJGCL, secția reparații lifturi, a afirmat către sursă că avea intenția de a trece în RFG pe la Poarta Brandenburg sau pe la renumitul tren german, <Trenul Estfel>, locuri pe unde a mers, dar nu a reușit să facă acest lucru. /.../* (dosar nr. R 252487, vol. 2, f. 7-7v);

- nota informativă, datată 16.09.1988, prin care pârâta informa Securitatea în legătură cu numitul V.V., și anume: „*/.../ în ziua de 13.09.1988 am purtat o discuție cu sus- numitul, care mi-a relatat că este în bune relații cu numitul I. din Austria (plecat ilegal cu aproximativ 2 ani în urmă) cu care vorbește periodic la telefon. /.../. Din discuție a mai rezultat că ar pleca și el <chiar mâine>, în schimb nu vrea soția lui, dar cu toate acestea a afirmat că dacă ar pleca ar reuși în doi ani de zile să își aducă familia. /.../*” (dosar nr. R 252487, vol. 2, f 14).

Intenția unei persoane de a părăsi țara era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei ce luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reușeau să-și îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumiți batjocoritor „fugiți”, iar bunurile rămase în țară le erau confiscate.

Cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnice sau prin alte mijloace - erau denumiți „suspecți de evaziune” și persecutați de organele represive ale regimului.

Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. În plus, evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii.

Cât privește faptul că o parte dintre persoanele care doreau să emigreze alegeau - în situații limită (imposibilitatea părăsirii legale a țării), *cu riscul vieții- calea forțării frontierei*, precizăm că alegerea acestei soluții *nu făcea din aceste persoane niște infractori de drept comun*, întrucât, spre deosebire de situația din prezent, trecerea frauduloasă a frontierei *nu era motivată de sustragerea de la executarea unor pedepse sau de activități de contrabandă, de trafic de ființe umane sau de trafic de narcotice, ci de interese legitime recunoscute oricărei ființe umane: prosperitatea, realizarea personală și libertatea.*

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaționale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist. Gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încalcă dreptul cetățenilor români de a se stabili pe teritoriul altui stat.

Este adevărat că trecerea frauduloasă a frontierei era pedepsită penal. La fel de adevărat este că legea penală a epocii pedepsea *uneltirea împotriva ordinii sociale* sau

propaganda împotriva orânduirii socialiste. Prin urmare orice atitudine îndreptată împotriva regimului putea fi pedepsită penal.

Cu toate acestea denunțarea sau urmărirea informativă a unor persoane acuzate de săvârșirea uneia dintre aceste infracțiuni duce, potrivit OUG nr. 24/2008, la reținerea calității de colaborator al Securității, sau, după caz, de lucrător al Securității.

De altfel, practica înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții de Apel București a arătat că intenția de forțare a frontierei, înainte de 1990 *reprezenta un act de împotrivire față de regimul comunist*. Este deosebit de relevantă, în acest sens, *Decizia nr. 14 din 13.01.2003*, pronunțată de Curtea Supremă de Justiție, Completul de 9 Judecători, prin care se arată că „*potrivit politicii penale a statului instaurat după 6 martie 1945 și corespunzător modificării conținutului valorilor ocrotite, coroborat cu îngrădirile aduse drepturilor și libertăților fundamentale și sub aspectul libertății de circulație, fapta de trecere frauduloasă a frontierei a fost apreciată ca infracțiune având caracter politic, așa încât instrumentarea acesteia se efectua de către organele securității statului, iar competența de judecată a fost atribuită instanțelor militare*”.

Astfel, pe baza informațiilor furnizate de către pârâtă, ofițerii din cadrul fostei Securități au dispus următoarele:

■ *Nota ofițerului: J...I Măsurile: Va fi luat în atenție.*” însemnare marginală, 01.07.1988, I..I: „*Organizați lucrarea sa în MV pentru a preveni evaziunea din țară*” însemnare marginală, I..J: „*Stabiliți cine este acel prieten din Italia, în ce condiții l-a cunoscut și în ce relații se află cu el.*” (dosar nr. R 252487 vol. 2, f. 17);

■ *Nota ofițerului: I..I „Sarcini: întrucât s-a împrietenit cu numitul C. de la IJGCL, a fost instruită să-l abordeze în continuare pentru a-i cunoaște intențiile de viitor. Aspectul legat de respectivul va fi sesizat mr. G.V.. Nota în copie- pașapoarte.”* însemnare marginală: „*Lt. P., luați legătura cu pașapoartele și consultați lista cu cei care au fost în excursie, să-i aflați numele și prenumele. Până vine G., să-l și căutați în evidențe.*”, (dosar nr. R 252487, vol. 2, f. 7v).

■ *Nota ofițerului: „V. a mai fost semnalat cu astfel de relații I..I Măsurile: Va fi luat în atenție.”* însemnare marginală, /.../: „*V.V. este ruda lui /., fugit din R.S.R. I..I Din câte rezultă din informațiile pe care le deținem, rezultă suspiciuni de evaziune. Să fie luat în atenție.*” (dosar nr. R 252487, vol. 2, f. 14-14v).

C) Legături cu cetățeni străini:

- *nota informativă, datată 17.02.1989, prin care pârâta informa Securitatea în legătură cu numitul B.I., și anume: „/.../ după ce a fost chemat la organele de stat, a început să comenteze aducând injurii acestora, afirmând că nu o să le spună niciodată relația cu italianul C.G.P. (sursa cunoaște că străinul a vrut sau vrea să se căsătorească cu verișoara sa din București), /.../”* (dosar nr. R 252487, vol. 2, f. 9);

Este de notorietate faptul că statul comunist încerca să limiteze relațiile neoficiale dintre cetățenii români și cei străini întrucât, prin astfel de contacte, cetățenii români puteau veni în contact cu ideile care circulau în lumea liberă și care nu erau foarte bine cunoscute în țară, iar cetățenii străini puteau cunoaște adevărata situație cu privire la condițiile de viață din România ori cu privire la gradul de respectare a drepturilor omului la noi în țară, situații care, evident, difereau profund față de cele prezentate de propaganda oficială a regimului.

De asemenea, este cunoscut faptul că orice persoană care își manifesta nemulțumirea față de condițiile de trai din țară intra în atenția organelor de Securitate. De altfel, pe baza informațiilor furnizate cu sollicitudine de către pârâtă, ofițerii din cadrul Securității au dispus următoarele:

■ *Nota ofițerului: „B.I. a fost lucrat în cadrul M.V., suspect de evaziune. /.../ Măsurile: Va fi în atenția dosarului de obiectiv.”* (dosar nr. R 252487, vol. 2, f. 9v).

D) Apartenența și activitățile unor persoane în cadrul unor culte religioase:

- *nota informativă, datată 21.11.1989, prin care pârâta informa Securitatea în legătură cu numiții T.V. și L.V., și anume: „/.../ Ambii lucrează în cadrul secției <Grivița> IJPIPS*

Gorj, iar din discuțiile cu colegii de muncă am înțeles că fac parte din cultul <Creștini după Evanghelie>. Vă informez că aceștia încearcă să atragă în cultul lor mai mulți aderenți, printre care pe numitul T.A., înmânându-i o carte cu conținut religios pentru a-l convinge de erudiția lor; însă acesta din urmă a (renunțat) refuzat. De asemenea, sus-numitul T.V. povestește colegilor de muncă despre întrunirile lor, citindu-le paragrafe din Biblie.” (dosar nr. R 252487, vol. 2, f. 2).

Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat, în jurisprudența sa în această materie, că informațiile referitoare la apartenența unei persoane la o grupare religioasă, în condițiile în care „ideologia regimului comunist era incompatibilă cu noțiunea de religie” (Decizia nr. 1477/11.03.2011), reprezenta o atitudine potrivnică regimului comunist, iar denunțarea acestei apartenențe îndreptățește reținerea calității de colaborator al Securității. În acest sens, facem referire și la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 324/21.01.2011.

De asemenea, în considerentele Sentinței Civile nr. 1641/13.04.2010, rămasă irevocabilă prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 324/21.01.2011, judecătorul a menționat următoarele: „/.../ simpla furnizare a unor informații privind activitatea religioasă a cultului „Martorii lui Iehova” se încadrează la disp. art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 fiind vorba de o informație privind activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Este de notorietate atitudinea ostilă a autorităților comuniste față de cultul „Martorii lui Iehova” și în aceste condiții simpla apartenență la respectivul cult era interpretată ca o atitudine de sfidare a regimului totalitar”.

Astfel, considerăm că denunțarea apartenenței la grupări religioase neagreate de regimul comunist nu poate fi calificată altfel decât ca denunțarea unei atitudini potrivnice regimului comunist.

Este cunoscut faptul că regimul comunist încerca să descurajeze și să limiteze prin toate mijloacele practicarea religiei. Principalele victime ale acestei politici erau *cultele minoritare* (neagreate de regim), chiar și cele care se bucurau de o recunoaștere oficială. Aceste culte nu își puteau promova nestingherit mesajele.

Persoanele care, înainte de 1990, aveau la grupări religioase neagreate de regimul comunist își asumau riscuri importante. Pe lângă permanenta supraveghere din partea autorităților represive și dincolo de piedicile puse în calea practicării religiei, aderenților acestor grupări le era îngădit accesul la anumite funcții sau nu li se permitea exercitarea anumitor profesii. Persoanele despre care autoritățile aflau (sau în legătură cu care existau indicii) că fac parte din aceste grupări erau marginalizate în societate.

De altfel, pe baza informațiilor furnizate de pârât, organele de Securitate au dispus următoarele:

■ *Nota ofițerului: „T.V. și L.V. sunt în atenție la dosarul de obiectiv l...l. Măsuri: Copia notei la dosarul de obiectiv.”* (dosar nr. R 252487, vol. 2, f. 2v).

În legătură cu această primă condiție, observăm că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b), duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, *nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice*.

Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunțurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunțat, și, pe de altă parte, să excludă și denunțurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică.

În consecință, *dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist*

O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „*atitudini potrivnice regimului*” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu

privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale.

Pentru argumentele expuse, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

II. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Și această condiție este asigurată deoarece, *nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări.*

Pârâțul nu putea să cunoască în momentul redactării notelor informative dacă Securitatea avea sau nu cunoștință de situațiile pe care pârâțul urma să le denunțe. Atât timp cât pârâțul nu a luat în calcul și ipoteza în care Securitatea nu ar fi cunoscut situația denunțată, rezultă că pârâțul nu a menajat interesele persoanei denunțate, nu a avut o atitudine precaută și nici de protejare a celui denunțat.

Prin urmare, nesocotind interesele celui denunțat, pârâțul a vizat îngrădirea dreptului la viață privată în privința celui denunțat, atât timp cât a acceptat că persoana denunțată putea să facă obiectul unor investigații suplimentare ale Securității, ca rezultat al denunțului său.

Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâțul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată, a dreptului la liberă exprimare) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, informațiile furnizate de către doamna *PRISECARU Claudia Florina* (fostă *CRĂCIUN*) au vizat îngrădirea:

> dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice;

> dreptului la libertatea cuvântului, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965 și art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice;

> dreptului la libertatea conștiinței și a religiei (art. 30 din Constituția României din 1965 și art. 18 din Pactul internațional privind Drepturile Civile și Politice).

În drept, întemeiază acțiunea pe conținutul articolelor: art. 3 lit. c), art. (2) lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a) și art. 11 alin. (1) ale O.U.G. nr. 24/2008 *privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității*, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. (1) și art. 35 alin. (5) lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 194 din noul Cod de procedură civilă.

Pentru aceste motive, solicită instanței să constate existența calității de colaborator al Securității în ceea ce o privește pe doamna *PRISECARU Claudia Florina* (fostă *CRĂCIUN*).

În dovedirea acțiunii, înțelege să se folosească de următoarele probe:

1. Nota de Constatare nr. D1/1/184/28.01.2019, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.;
2. Dosar nr. R 252487 (cota C.N.S.A.S.), integral;
3. Delegația de reprezentare în instanță a C.N.S.A.S.

Materialele menționate la pct. 2 respectă condițiile prevăzute de art. 11 alin. (3) al O.U.G. nr. 24/2008 *privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității*, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

Pârâta Prisecaru Claudia Florina (fosta Crăciun), **a formulat întâmpinare** prin care solicită instanței ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să respingă cererea de chemare în judecată formulată de către Consiliul National pentru Studierea Arhivelor Securității, ca fiind neîntemeiata, pentru următoarele considerente:

În fapt, în luna octombrie 1987, pârâta, care doar ce împlinise vârsta de 18 ani a avut o

discuție cu verișoara sa la inițiativa acesteia, în cadrul căreia i-a solicitat să o ajute pentru că are probleme la serviciu, în sensul ca urma să fie evaluată din punct de vedere profesional și întrucât, nu îndeplinise anumite sarcini, urma să nu fie promovată. Nu a înțeles inițial cum ar fi putut să o ajute, dar ea i-a explicat ca are nevoie să îi scrie anumite note al căror cuprins i-l va dicta ea, pentru că, cu cât va avea mai multe astfel de note scrise, va putea să fie evaluată și promovată în funcție.

Chiar și după ce i-a cerut acest lucru, tot nu a înțeles despre ce trebuia să scrie, urmând fie avut în vedere că la acel moment abia împlinise vârsta de 18 ani și ca atare nu înțelegea pe deplin nici natura serviciului ei, și nici implicațiile înscrisurilor pe care trebuia să le scrie la dictarea verișoarei.

Precizează că, la acel moment era încadrată ca lăcătuș mecanic la secția de confecții metalice din cadrul întreprinderii Județene de Producție industrială și Prestări Servicii Târgu Jiu (IJPIPS) și studenta în anul I la Facultatea de Electrotehnica - secția subingineri. Între familia sa și familia verișoarei sale erau relații foarte apropiate, iar între acestea, verișoarele, erau relații de prietenie profundă, astfel că, s-a simțit obligată moral să o ajute.

..... verișoara sa primară și cea mai buna prietenă a sa, terminase Școala de Ofițeri, fiind repartizată la Inspectoratul Gorj, secția securitate, specializată pe contraspionaj în sectoarele economice. La acel moment, atât pentru acesta, cât și pentru familia sa, aceste lucruri erau complet necunoscute. Aveau cunoștință de faptul că are o poziție socială bună, dar nu discutau niciodată despre felul sau locul muncii.

În cadrul discuției pe care a avut-o cu ea, aceasta i-a explicat atunci ca ea lupta pentru siguranța cetățenilor și pentru bunul mers al țării, spunându-i ca este patriotă și ca își iubește țara și ca are nevoie de o persoană de încredere care să scrie niște adrese pentru ea, astfel cum va dicta ea, iar aceasta persoană să nu dezvăluie nimănui acest lucru, altfel ea își va pierde locul de muncă. I-a explicat ca avea nevoie de aceste note scrise ca să o ajute să promoveze în funcție. I-a spus ca sunt persoana potrivită, întrucât avea încredere în ea ca nu va spune nimănui acest lucru.

Întrucât încrederea și prietenia dintre acestea erau nemărginite, oferirea acestui ajutor necondiționat a fost o reacție firească și o mulțumire pentru pârâtă astfel ca a acceptat să scrie acele note la dictarea ei, convinsă fiind ca acest lucru înseamnă un ajutor pentru ea.

A rugat-o în acea seară, când au mers acasă la ea, să scrie mai multe adrese despre care a aflat acum, odată cu acțiunea, că au reprezentat un angajament și două note informative al căror conținut l-a citit odată cu primirea acțiunii în constatare. Analizând acum notele informative din data de 16.10.1987, a observat că este vorba despre persoane pe care la data întocmirii notelor nu le cunoștea. Dovada în acest sens stă faptul că a început facultatea la data de 01.10.1987, iar 16 zile mai târziu nu avea cum să știe informații despre persoane care nu fuseseră până la acel moment în preajma sa și nu le cunoscuse. De exemplu în nota din 16.10.1987 se vorbește despre faptul că ar fi avut discuții cu studenții de anul III și IV și ca un anume profesor ar asculta posturi de radio străine. Este limpede pentru oricine pârâtă care abia împlinise 18 ani și se dusese în primele zile la facultate nu avea cum să intre în posesia unor informații despre aceste persoane (studenți de anul III și IV și profesori de facultate). În general cercul meu de cunoștințe se reducea la acel moment la membrii de familie și câțiva prieteni din liceu.

În continuare, astfel cum reclamanta a atașat la dosarul cauzei, a scris în aceleași condiții mai multe note informative, după dictare, periodic, ori de câte ori verișoara sa îi cerea acest lucru. Precizează că nu avea cunoștință despre acele persoane sau cel mult auzise de acestea.

Un alt argument ca așa au stat lucrurile, îl reprezintă faptul ca verișoara sa i-a dictat note despre persoane care lucrau în alte instituții decât cea la care lucra, persoane pe care nu le cunoscuse niciodată. De exemplu, în nota informativă din data de 30.08.1988, se înțelege ca pârâtă a purtat discuții cu colegi de munca ale unor persoane care erau angajate la fabrica de

sticlă, nefiind individualizate numele acestor colegi de munca ai persoanelor vizate.

De asemenea, în nota informativă din 10.08.1989 este menționat numele unei persoane - - care lucra la BJATM Gorj și pe care pârâta nu l-a cunoscut la data aceea. Activitatea sa zilnică se reducea la mersul la munca și seara la facultate, astfel că posibilitățile sale de a intra în discuții cu alte persoane angajate la alte locuri de muncă erau foarte limitate. În plus, toată lumea o trata ca pe un copil, astfel că nu îi încredințau informații demne de a fi divulgate organelor de Securitate. Toate informațiile despre persoanele menționate în notele scrise precum și despre activitatea acestora erau cunoscute de verișoara sa, pârâta necunoscând modalitatea în care ea avea acces la aceste informații.

De asemenea, precizează că aceasta îi spunea uneori că acum trebuie să scrie caracterizări bune despre persoane care trebuia să promoveze în funcții, persoane pe care de asemenea nu le cunoștea, astfel că, așa cum rezultă din înscrisurile de la dosar au fost scrise și astfel de note de pârâtă, tot la dictarea sa. Arată că nici într-un caz nici în celălalt nu cunoștea aceste persoane.

De asemenea, se menționează într-o nota din 13.12.1988 ca ar fi furnizat informații din proprie inițiativă, despre o persoană pe nume care se afla în vizita la o familie pe nume și ar fi povestit cum a fost acostat pur și simplu pe strada de un individ care i-a propus să facă parte din Frontul Unității. În primul rând că informația pare puțin plauzibilă, cunoscut fiind faptul că nimeni în acea perioadă nu proceda de aceasta maniera să acosteze pe strada un individ să-i propună astfel de lucruri. Este evident că se dorea din partea verișoarei sale să vina cu o informație care să atragă atenția superiorilor săi, de altfel chiar și aceștia prin însemnările făcute se îndoiesc de veridicitatea acesteia. În plus, chiar dacă să menționează că Firica ar trebui să fie adus la audieri, este evident că acesta n-avea cum să aibă repercusiuni asupra lui pentru că despre Firica este menționat în nota informativă ca nu a răspuns cererii individului de pe strada și a refuza să poarte discuții cu acesta.

Un alt argument care susține afirmația pârâtei că aceste note i-au fost dictate îl reprezintă limbajul și topica frazelor din cuprinsul notelor informative care nu sunt specifice unui tânăr absolvent de liceu, ci unei persoane instruite, cu pregătire în sistemul de securitate. Se evidențiază limbajul specific elocvent domeniului în care își desfășura activitatea verișoara mea. Acesta rezultă printr-o simplă comparație a cuprinsului rapoartelor și notelor de analiză întocmite de și conținutul notelor informative redactate de pârâtă.

Toate aceste aspecte pot fi relatate și confirmate chiar de către lucrătorul de securitatea care a recrutat-o, verișoara acesteia

2. Cu privire la îndeplinirea condițiilor de constatare a calității de colaborator al Securității prevăzute de art.2 din OUG 24/2008

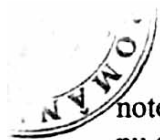
Potrivit art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008 pentru a se putea constata calitatea de „colaborator al Securității” trebuie îndeplinite, în mod cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist;

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În ceea ce o privește, consideră că nu sunt îndeplinite aceste condiții, pentru următoarele considerente:

Astfel cum sunt prevăzute condițiile, acestea implică în mod automat o condiție subiectivă a colaboratorului și anume intenția de îngrădire a drepturilor și libertăților fundamentale ale oamenilor. O astfel de atitudine conștientă a colaboratorului este absolut necesară pentru a determina calitatea acestuia de colaborator în raport de sistemul de securitate. Această interpretare reiese în mod expres din textul de lege, precum și din interpretarea pe care reclamanta înțelege să o atribuie acestei condiții. Astfel, aceasta menționează că din conținutul notelor informative reiese în mod cert intenția pârâtei de a vatămă drepturile și libertățile fundamentale.

Pârâta menționează faptul că, astfel cum a relatat anterior, informațiile înscrise în notele informative redactate nu îi aparțineau, nu cunoștea persoanele menționate în acestea și nu avea cunoștință de faptul că acele redactări ar putea aduce atingere vreunei persoane ori ca ar putea fi folosite într-un fel împotriva acestora. Astfel cum a menționat, persoana care avea cunoștință și intrase în contact cu persoanele despre care pârâta redacta notele informative era verișoara sa,

Menționează faptul că, în percepția sa de la acea vârstă, și în contextul social și psihologic în care se afla, era doar ajutorul pe care i-l oferea verișoarei sale, neavând reprezentarea faptului ca încălca drepturile acelor persoane. De fiecare dată când se întâlnea cu verișoara, la domiciliul ei, aceasta se plângea că a primit calificativul bine și ca nu va fi promovată și că toți colegii ei au fost promovați, numai ea nu, ceea ce a determinat-o să o ajute, întrucât îi repeta continuu că are nevoie de mai multe note scrise. Precizează că nu a fost niciodată la sediul unde lucra verișoara sa, nu a fost instruită de aceasta, nu a cunoscut alte persoane, colegi ai verișoarei, niciodată nu a avut reprezentarea că odată ce a scris aceste note a devenit colaborator al Securității. În percepția pârâtei, era doar o prietena care își ajuta verișoara. De asemenea, în acest context înțelegea că acele note se depuneau într-un dosar, fiind contabilizat doar numărul acestora, nu și conținutul.

Aceste aspecte nu aveau cum să fie cunoscute de reclamanta la momentul eliberării notei de constatare. Astfel, reclamanta menționează în mod greșit în cererea de chemare în judecată faptul că „nesocotind interesele celui denunțat, pârâtul a vizat îngrădirea dreptului la viață privată în privința celui denunțat, atât timp cât a acceptat că persoana denunțată putea să facă obiectul unor investigații suplimentare ale Securității, ca rezultat al denunțului sau. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, paratul a conștientizat ca asupra persoanelor la care s-a referit în relațiile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare și, prin urmare, a vizat aceasta consecință.”

Foarte important de menționat este faptul că aceste concluzii ale reclamantei sunt eronate. Pârâta, la acel moment, la vârsta de 18 ani, tot ce a vizat a fost să îi ofere ajutorul de care avea nevoie verișoara sa. Pârâta nu a avut intenția niciun moment de a prejudicia acele persoane. Menționează faptul că, la acea vârstă, nu avea cunoștință de modalitatea în care funcționează sistemul de securitate al regimului comunist. Nu avea reprezentarea urmărilor pe care ar putea să le aibă acțiunea sa de a redacta, după dictare, niște adrese pe care, o persoană de cea mai mare încredere a sa, i le dicta.

Intenția de a prejudicia persoanele respective ar fi reieșit în special din acțiunea de cercetare, informare și lupta pentru protejarea principiilor sistemului politic comunist de la acel moment. Ori, în situația sa, când, astfel cum a demonstrat anterior, nici măcar nu avea cunoștință de identitatea persoanelor respective, nu intrase în contact cu situațiile descrise și nu redacta acele note cu scopul de a susține Securitatea, nu se poate considera faptul că a făcut această acțiune conștientă și cu intenție.

Scopul în care pârâta a scris acele note era unul legitim, reprezentând doar un ajutor acordat unei persoane de încredere.

Pentru toate considerentele menționate anterior, solicită instanței să constate faptul că, având în vedere situația de fapt, precum și scopurile pentru care pârâta a acționat, nu se poate constata că a avut calitatea de colaborator al Securității.

În dovedirea celor susținute, înțelege să se folosească de proba cu înscrisuri și proba cu martori.

În ceea ce privește admisibilitatea probei cu martori, menționează următoarele:

Dorește să se administreze proba cu un martor, reprezentat chiar de , persoana care i-a dictat notele depuse la dosarul cauzei.

Este adevărat faptul că dispozițiile codului de procedura civilă prevăd inadmisibilitatea probei cu martori pentru dovedirea celor menționate într-un înscris, însă ceea ce dorește să dovedească este situația de fapt, iar nu cuprinsul înscrisurilor existente la dosarul cauzei. Dorește ca prin audierea martorei să fie probate aspectele invocate în sensul că a reprezentat

un „colaborator fictiv”, că nu a fost niciodată instruită să lucreze pentru Securitate și să adune informații pe care ulterior să le furnizeze, precum și cel mai important aspect, acela că notele respective au fost redactate de către aceasta conform celor dictate de verișoară.

Menționează faptul că audierea martorei este esențială pentru dovedirea celor afirmate anterior. Dorește să dovedească tocmai neîndeplinirea condițiilor de constatare a calității de colaborator, în sensul dovedirii lipsei de intenție în a aduce atingere persoanelor despre care m scris.

Conform art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil implica, printre altele în sarcina instanței, obligația de a proceda la un examen efectiv al argumentelor și elementelor probatorii și sa le aprecieze pertinenta și relevanta. Menționează faptul ca audierea martorei este singura modalitate în care își poate dovedi susținerile, singura modalitate care ar putea combate în mod efectiv cele susținute prin cererea de chemare în judecată, și singura modalitate în care se poate afla adevărul în aceasta cauza.

În lipsa admiterii acestei probe, dreptul la apărare este vizibil restrâns, având în vedere faptul că toate argumentele în respingerea cererii sunt întemeiate pe situația de fapt, situație care poate fi probata doar prin depoziția acestei persoane.

În consecință, solicită admiterea probei cu martora

În drept, își întemeiază susținerile pe dispozițiile OUG 24/2008, precum și pe toate prevederile menționate în prezenta.

DOSAR NR. 259/2019

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea constată că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, pentru a se constata calitatea pârâtei de colaborator al Securității, motiv pentru care prezenta acțiune este întemeiată și urmează a fi admisă, pentru următoarele considerente:

Cu titlu preliminar, Curtea reține că în preambulul O.U.G. nr. 24/2008 se arată că „în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945-22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale”.

Din analiza preambulului și a prevederilor OUG nr. 24/2008 rezultă că rațiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoașterii de către membrii unei societăți postcomuniste a fostului regim totalitar, depășirii nivelului organizatoric, intelectual și moral impus de un sistem caracterizat prin structuri și moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, creării unei culturi politice autentice și a unei societăți civilizate, verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care în prezent candidează pentru sau ocupă demnități ori funcții publice (aflându-se în situația de a fi garanții Constituției și ai democrației) ori dețin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv și neînstituind o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității.

Sub aspectul care interesează în cauză, Curtea reține că OUG nr. 24/2008 urmărește scopul de deconspirare, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarelor întocmite de Securitate sau care au efectuat activitățile prevăzute de actul normativ respectiv, prin consemnarea publică (publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S.) a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art. 3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecințe de ordin moral în privința celor care au încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanței investite cu soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de colaborator sau, după caz, de lucrător al Securității, nu este acela de a stabili vinovații, de a aplica pedepse și de a le individualiza, nerealizând o justiție retributivă, ci doar de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. și a probelor administrate de pârâtă, întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru existența calității în discuție, rațiunea legii și rolul instanței fiind în acord cu principiile stabilite prin jurisprudența C.E.D.O., ca expresie a celor mai înalte idei despre justiție și echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunțată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Așadar, prin reglementarea prevăzută de OUG nr. 24/2008, legiuitorul a urmărit deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovație și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale în fiecare caz în parte (în același sens pronunțându-se și Curtea Constituțională prin decizia nr. 530/09.04.2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 430/24.06.2009).

În cauza de față, Curtea reține că, în cursul anului 1987, pârâta Prisecaru Claudia Florina (fostă Crăciun), a semnat un Angajament olograf, datat 16.10.1987, iar din rapoartele și notele informative depuse la dosarul cauzei rezultă că pârâta a preluat numele conspirativ „Bogdan”.

În acest context, Curtea observă că nu a fost dovedită susținerea pârâtei, invocată prin întâmpinare, în sensul că a semnat anumite documente, pentru ca verisoara sa, să beneficieze de evaluare profesională pozitivă. Argumentele oferite prin întâmpinare de către pârâtă care tind la acreditarea faptului că ar fi completat notele informative după dictare și nu avea cum să cunoască aspectele ce reies din respectivele note, nu au fost probate și se bazează pe simple prezumții teoretice despre imposibilitatea pârâtei de a cunoaște faptele respective. Însă aceste susțineri nu reprezintă elemente suficiente pentru a face dovada susținerilor pârâtei din întâmpinare.

De asemenea, Curtea constată că din afirmații pârâtei formulate prin întâmpinare rezultă și că pârâta nu a contestat faptul că ar fi scris și semnat notele informative depuse la dosar.

În drept, Curtea reține că potrivit art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, *prin colaborator al Securității se înțelege persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. (...) Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor.*

Așadar, prima condiție ce trebuie îndeplinită pentru a se constata că o persoană a avut calitatea de colaborator al Securității este aceea ca această persoană să fi furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise. A doua condiție vizează calitatea informației furnizate, în sensul că prin aceste informații se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist. A treia condiție se referă la efectele furnizării informațiilor, în sensul că au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din probele administrate în cauză de reclamant, reiese că cele trei condiții impuse de dispozițiile legale precitate sunt îndeplinite, pe parcursul colaborării cu organele de Securitate, pârâta furnizând informații sub formă de note scrise.

În raport de conținutul înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, Curtea reține că, prin informațiile furnizate, pârâta a denunțat atitudini considerate a fi potrivnice regimului totalitar. Așa cum în mod corect a susținut reclamantul, este de notorietate faptul că anii '80 au fost guvernați de o politică restrictivă în domeniul alimentar, de natură să conducă la înfometarea populației. Aceste aspecte au fost reținute și în Raportul final al Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România. Prin urmare, denunțurile făcute de pârâta, aveau aptitudinea de a conduce la îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei denunțate (dreptul la libertate, la integritate fizică și psihică, dreptul la liberă exprimare), persoana denunțată riscând să fie chemată de organele de securitate la interogatorii (fiind de notorietate practicile dure de interogare ale agenților de securitate, care includeau adesea violențe fizice și psihice asupra celor interogați), să fie amenințată în diverse moduri astfel încât să nu își mai exprime public opiniile legate de regimul comunist sau chiar să sufere o condamnare la închisoare.

De asemenea, Curtea observă că interpretările gramaticală, logico - sistematică și teleologică ale prevederilor legale anterior indicate, conduc la concluzia certă că nu este necesar, pentru ca o persoană să fie încadrată în categoria colaboratorilor poliției politice, ca activitatea acesteia să fie adus efectiv atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, fiind suficient ca ea să fi fost îndreptată împotriva acestor drepturi și libertăți și să fi fost aptă să le aducă atingere.

Activitatea concretă a pârâtei, astfel cum rezultă din materialul probator, a determinat o supraveghere îndeaproape a persoanei despre care dăduse informații.

Nu în ultimul rând, instanța observă că în cauză nu sunt incidente dispozițiile art. 2 lit. b) teza a II-a din OUG nr. 24/2008, care reglementează o situație de excepție în care persoana care a furnizat informații Securității nu este considerată colaborator.

În acest sens, Curtea reține că, fiind o normă de excepție, prevederile art. 2 lit. b) teza a II-a din OUG nr. 24/2008 sunt de strictă interpretare și aplicare, neputând fi extinse și la alte situații de fapt ce nu se circumscriu direct normei legale. De asemenea, Curtea reține că, pentru a fi incidente aceste prevederi, este necesar ca informațiile să fi fost cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată. Or, în cauza de față, pârâta nu a fost judecată și condamnată pentru motive politice, nefiind îndeplinită situația premisă prevăzută de textul legal anterior citat.

Mai mult, Curtea constată că, deși art. 10 alin. 1 Cod proc. Civ. impune obligația părților de a-și proba apărările, pârâta nu a administrat nici o probă care să confirme susținerile sale expuse în întâmpinare.

În aceste împrejurări, Curtea, în urma analizei cererii în raport de ansamblul probator administrat în cauză, apreciază că CNSAS, în calitate de reclamant, a făcut dovada susținerilor sale, astfel încât urmează să constate calitatea pârâtei de colaborator al Securității.

Așadar, fiind îndeplinite în cauză toate condițiile legale evocate anterior, Curtea apreciază că prezenta acțiune este întemeiată, urmând a o admite, în temeiul art. 11 raportat la art. 2 lit. b) din OUG 24/2008, și a constata calitatea pârâtei de colaborator al Securității în sensul legii.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** - sector 3, București, str. Matei Basarab, nr. 55-57 în contradictoriu cu pârâta **PRISECARU CLAUDIA FLORINA (FOSTĂ CRĂCIUN)** - sector 2, București,

Constată că pârâta a fost colaborator al Securității în sensul art. 2 alin. b din O.U.G. nr. 24/2008.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, recursul urmând a fi depus la sediul Curții de Apel București - Secția a IX-a Contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată la data de 06.11.2019, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte
Meiu Enădian Constantin

Grefier
Apostol Petruța

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA a IX-a

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanțe Nr. 2285/21.05.2019, se legalizează de noi.

Red. MEC / 4 ex.
Lucrat 2 comunicări

GREIER SEF

*Se finalizează prin
resp. uc. ca în fond
dec. 2012/21.05.2019
Apostol Petruța 2285/21.05.2019*